

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

**ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ**

*Salvatore
Accardo*

Ο διάσημος βιολιστής με την ΚΟΘ

Παρασκευή 18 Μαΐου 2007

Μέγαρο Μουσικής Θεσσαλονίκης

ΜΕ ΤΗΝ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ ΤΟΥ

ΔΗΜΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
THESSALONIKI STATE SYMPHONY ORCHESTRA

Καλλιτεχνικός Διευθυντής
Κρατικής Ορχήστρας Θεσσαλονίκης
Μύρων Μιχαηλίδης

Ειδικό Ταμείο Οργάνωσης Συναυλιών (ΕΤΟΣ)

Πρόεδρος
Βασίλης Γάκης

Αντιπρόεδρος
Κωνσταντίνος Καλαϊτζής

Μέλη
Θεοφάνης Καραγιώργος
Στέλλα Μπότζα
Ευσταθία Μαυρίδου-Γκουτζίκα

© Νώντας Στυλιανίδης

Συντονισμός - Επιμέλεια Ύλης:
Λίνα Μυλωνάκη
Μουσικολογική Ανάλυση:
Evelin Voigtmann

Σχεδιασμός εντύπου:
molley co.
Φωτογραφίες Κ.Ο.Θ.
Νώντας Στυλιανίδης
Φίλμ - Εκτυπώσεις:
Κουρτίδου-Μυλαράκης

Παρασκευή 18 Μαΐου 2007

Μέγαρο Μουσικής Θεσσαλονίκης

ΩΡΑ ΕΝΑΡΞΗΣ: 21.00

Salvatore
Accardo

Ο διάσημος βιολιστής με την ΚΟΘ

G. Puccini (1858-1924)

Συμφωνικό προλούδιο σε λα μείζονα
Α' εκτέλεση από την ΚΟΘ

N. Paganini (1782-1840)

Κοντσέρτο αρ.1 για βιολί και ορχήστρα
σε ρε μείζονα, έργο 6
200 χρόνια από την Α' εκτέλεση του έργου

I. Allegro maestoso

II. Adagio

III. Rondo-Allegro spiritoso

Διάλειμμα

O. Respighi (1879-1936)

«Πηγές της Ρώμης»: Συμφωνικό ποίημα

I. Η πηγή της Ιουλίας Έπαυλης την αυγή

II. Η πηγή του Τρίτωνα το πρωί

III. Η πηγή των Τρέβι το μεσημέρι

IV. Η πηγή της Βίλας των Μεδίκων το δειλινό

«Πεύκα της Ρώμης»: Συμφωνικό ποίημα

I. Τα πεύκα της βίλας Μποργκέζε

II. Πεύκα κοντά σε μια κατακόμβη

III. Πεύκα του Janiculum

IV. Πεύκας της Αππίας Οδού

Μύρων Μιχαηλίδης
διευθυντής ορχήστρας

Salvatore Accardo
βιολί

★★★★
Blue Bay Palace
St. John's
Antigua

★★★★
77 Terrace Place
Jamaica
Jamaica

★★★★
Plaza del Sol
Cabo San Lucas
Baja California Sur

★★★★
Luxury Suites
Cancun
Quintana Roo

★★★★
Marina Suites
Cancun
Quintana Roo

★★★★
Blue Bay
St. John's
Antigua

★★★★
Blue Bay
St. John's
Antigua

★★★★
Artis Hotel
Cancun
Quintana Roo

★★★★
Green Valley
Cancun
Quintana Roo

★★★★
Alcornoque
Cancun
Quintana Roo

★★★★
Silicon
Cancun
Quintana Roo

★★★★
Blue Bay Palace
St. John's
Antigua

★★★★
Green Valley
Cancun
Quintana Roo

★★★★
Blue Bay
St. John's
Antigua

★★★★★
C.L.A.S.S.I.C.A.L.
HOTELS

N. DASKALANTONAKIS GROUP

www.classicalhotels.com

Central reservations: 801 801 70 70

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Η Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης είναι ένα από τα δύο σημαντικότερα συμφωνικά σχήματα της Ελλάδας. Το ρεπερτόριο που περιλαμβάνεται στο πρόγραμμά της ξεκινά από τη μουσική μπαρόκ και φθάνει μέχρι τις πρωτοποριακές συνθέσεις του 21ου αιώνα.

Ιδρύθηκε το 1959 από τον Έλληνα μουσουργό Σόλωνα Μιχαηλίδη και κρατικοποιήθηκε το 1969. Πολλοί και σημαντικοί Έλληνες καλλιτέχνες ανέλαβαν τη διευθυντική «σκυτάλη» της. Πρώτος ο ιδρυτής της και στη συνέχεια ο Γεώργιος Θυμής, ο Άλκης Μπαλτάς, ο Κάρολος Τρικολίδης, ο Κοσμάς Γαλαΐας, ο Κωνσταντίνος Πατσαλίδης, ο Λεωνίδας Καβάκος και ο Μίκης Μιχαηλίδης. Σήμερα ο αριθμός των μελών της ορχήστρας ανέρχεται στους εκατό περίπου μουσικούς, με διευθυντή τον αρχιμουσικό Μύρωνα Μιχαηλίδη.

Πέρα από τις τακτικές συμφωνικές της συναυλίες, καλύπτει ένα ευρύ φάσμα καινοτόμων καλλιτεχνικών δραστηριοτήτων, πραγματοποιώντας τακτικά παραστάσεις όπερας, μπαλέτου, με συνοδεία βωβού κινηματογράφου, κ.ά. Στο πλαίσιο της διαμόρφωσης του μελλοντικού φιλόμουσου κοινού εντάσσεται η έντονη δραστηριότητά της με εκπαιδευτικές συναυλίες για παιδιά, νέους και όλη την οικογένεια.

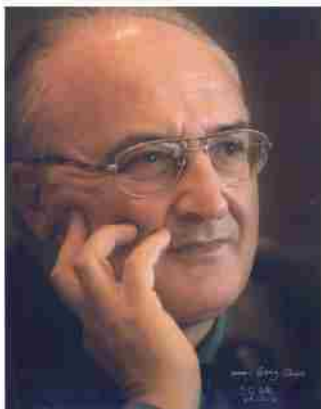
Ένας από τους βασικούς στόχους της ορχήστρας είναι η προβολή της ελληνικής μουσικής παρακαταθήκης με την παρουσίαση πολλών πρώτων εκτελέσεων πανελληνίως και παγκοσμίως. Στο ίδιο πλαίσιο εντάσσεται και η προώθηση νέων καλλιτεχνών, πολλοί από τους οποίους σήμερα είναι καταξιωμένοι στην ελληνική και διεθνή μουσική σκηνή. Πρωτοπορώντας στον ελληνικό μουσικό χώρο, ηχογραφεί με διεθνούς κύρους δισκογραφικές εταιρείες, όπως η BIS και η NAXOS. Στον κατάλογο των Ελλήνων και ξένων αρχιμουσικών και σολίστ που έχουν συμπράξει με την Κ.Ο.Θ. συμπεριλαμβάνεται ένας μεγάλος αριθμός διάσημων προσωπικοτήτων: P. Domingo, L. Pavarotti, J. Anderson, S. Mintz, A. Khatchaturian, M. Rostropovich, Y. Horenstein, E. Kurtz, Y. Simonov, Οδ. Δημητριάδης, C. Mandeal, N. Gutman, M. Maisky, K. Κατσαρής, Λ. Καβάκος, V. Ashkenazy, P. Badura-Skoda, N. Magalov, L. Kogan, R. Ricci, V. Tretjakov, V. Spinakov, L. Berman, P. Fournier, B.L. Gelber, W. Nelson, Κ. Πασχάλης, Δ. Σγούρος, Μ. Τιρίμο, Θ. Κερκέζος, κ.ά.

Η Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης πραγματοποιεί τις συναυλίες της στο Μέγαρο Μουσικής Θεσσαλονίκης. Πέρα από τη συχνή και συστηματική παρουσία της σε πόλεις ολόκληρης της Βόρειας Ελλάδας, περιοδεύει σε όλο τον ελλαδικό χώρο. Εμφανίζεται ετησίως στο Μέγαρο Μουσικής Αθηνών και συμπράττει στα σημαντικότερα φεστιβάλ τόσο της χώρας όσο και του εξωτερικού (Φεστιβάλ Αθηνών-Ηρώδειο, Δημήτρια, Φιλίππων, Διεθνές Φεστιβάλ «Κύπρια» - Κύπρος, International Festival Zino Francescatti-Μασσαλία, Φεστιβάλ Ecléctic-Bαλένθια, κ.ά.).

Τον Φεβρουάριο του 2007 η παραγωγή της ΚΟΘ "Impressions for saxophone and orchestra", με σολίστα τον Θεόδωρο Κερκέζο και διευθυντή ορχήστρας τον Μύρωνα Μιχαηλίδη, απέσπασε το βραβείο ποιότητας δισκογραφίας *Pizzicato "Supersonic"*.

Ηλεκτρονική διεύθυνση: www.tssso.gr

SALVATORE ACCARDO

βιολί

Ο Salvatore Accardo έκανε την πρώτη του επαγγελματική εμφάνιση το 1954 σε ηλικία δεκατριών ετών, με ένα πρόγραμμα που περιλάμβανε τα «Καπρίτσια» του Paganini. Το 1956, σε ηλικία δεκαπέντε ετών, ο Accardo κέρδισε τον διαγωνισμό "Geneva Competition" και το 1958 έλαβε το πρώτο βραβείο του διαγωνισμού "Paganini Competition". Συνθέτες όπως ο Sciarrino, ο Donatoni, ο Piston, ο Piazzolla και ο Ξανάκης έγραψαν για αυτόν.

Ο Salvatore Accardo εμφανίζεται συχνά δίπλα σε σημαντικούς συνθέτες και ορχήστρες, ενώ παράλληλα παρουσιάζει επιτυχημένα ρεσιτάλ, έχοντας ιδιαίτερη προτίμηση στη μουσική δωματίου. Το 1992 συνέθεσε το Accardo Quartet και η συναναστροφή του με τους νέους μουσικούς τον ώθησε στην ίδρυση της Walter Stauffer Academy, μιας μουσικής ακαδημίας, την οποία ίδρυσε το 1986 στην Κρεμόνα, μαζί με τους Giuranna, Filippini και Petracchi, παραδίδοντας σεμινάρια μαστέρκλας. Το 1971 ίδρυσε το φεστιβάλ «Διεθνείς Μουσικές Εβδομάδες» (Settimane Musicali Internazionali) στη Νάπολη, όπου το κοινό μπορούσε να παρακολουθήσει πρόβες ορχήστρας, καθώς και το Φεστιβάλ Εγχόρδων της Κρεμόνα.

Πρόσφατα, ο Salvatore Accardo ασχολήθηκε και με τη διεύθυνση ορχήστρας και εμφανίστηκε με αρκετές σημαντικές ευρωπαϊκές και αμερικανικές ορχήστρες. Επίσης, υπήρξε μαέστρος της Philharmonia Orchestra του Λονδίνου. Το 1987 ο Salvatore Accardo πραγματοποίησε ένα αξιόπαινο ντεμπούτο ως μαέστρος σε μια καινούρια παραγωγή του Rossini, την όπερα "L'occasione fa il ladro", στο Φεστιβάλ Όπερας Ροσσίνι στο Πέζαρο, σε παραγωγή του Jean-Pierre Ponnelle. Στη συνέχεια, διετέλεσε μαέστρος στις Όπερες της Ρώμης, του Μόντε Κάρλο, της Λιλ και της Νάπολης.

Το 1992, με αφορμή τον εορτασμό των 200 χρόνων από τη γέννηση του Rossini, ο Salvatore Accardo διηύθυνε στο Πέζαρο και στη Ρώμη την παγκόσμια πρώτη σύγχρονη έκδοση του έργου του μεγάλου συνθέτη "Messa di Gloria" (ζωντανή ηχογράφιση από την Warner Fonit), εγχείρημα που επανέλαβε το 1995 στη Βιέννη με τη Wiener Symphoniker.

Στη δισκογραφία του Salvatore Accardo συγκαταλέγονται συνεργασίες με εταιρίες, όπως η Philips, η DGG, η EMI, η Sony Classical, η Fone, η Dynamic, η Warner-Fonit. Το 1999 ο Accardo ηχογράφησε εκ νέου τα έξι *Κοντσέρτα* του Paganini με την Orchestra da Camera Italiana για την EMI Classics. Πρόσφατα η εταιρία Fone επανέκδωσε τα ολοκληρωμένα έργα για βιολί του Mozart σε 13 CDs, χρησιμοποιώντας τεχνολογία αιχμής.

Ο Salvatore Accardo τιμήθηκε με το βραβείο "Premio Abbiati" από τους Ιταλούς κριτικούς της μουσικής ως αναγνώριση της εξαιρετικής του ερμηνείας. Το 1982 ο πρωθυπουργός της Ιταλίας τού απένειμε τη μεγαλύτερη ιταλική διάκριση, το βραβείο του Ιππότη του Μεγαλόσταυρου (Cavaliere di Gran Croce). Το 1996 το Ωδείο του Πεκίνου τον τίμησε με τον τίτλο του επίτιμου καθηγητή. Επίσης, Το 1999 τιμήθηκε με τον τίτλο του *Commandeur dans l'ordre du merit culturel*, τη μεγαλύτερη διάκριση του πριγκιπάτου του Μονακό και το 2001 απέσπασε το βραβείο κύρους «Μια ζωή για τη μουσική».

Το 1996 ο Salvatore Accardo επανίδρυσε την Orchestra da Camera Italiana (OCI), μέλη της οποίας είναι οι καλύτεροι μαθητές της Cremona "Walter Stauffer" Academy και το 1997 ηχογράφησε δύο cd, με τίτλους: "The virtuoso violin in Italy" και "Masterpieces for violin and strings" για την Warner Fonit Cetra, σηματοδοτώντας το δισκογραφικό ντεμπούτο της Orchestra da Camera Italiana. Το 1999 ο Salvatore Accardo και η Orchestra da Camera Italiana ηχογράφησαν ολοκληρωμένα τα *Κοντσέρτα για βιολί και ορχήστρα* του Paganini για την EMI Classics, το *Concerto per la Costituzione* και τα ολοκληρωμένα έργα για βιολί του Astor Piazzolla σε τρία super audio cds για τη δισκογραφική εταιρία Fone.

Ο Salvatore Accardo έχει δύο βιολιά Stradivarius: το Hart ex Francescatti (1727) και το Firebird ex Saint-Exupery (1718).

Συνέντευξη του

Salvatore Accardo

Η Θεσσαλονίκη υποδέχεται για πρώτη φορά τον κορυφαίο ερμηνευτή της μουσικής του Niccolò Paganini και έναν από τους σπουδαιότερους βιολονίστες της εποχής μας. Με την αφορμή αυτήν, ο Γεώργιος-Ιούλιος Παπαδόπουλος είχε μια πολύ ενδιαφέρουσα τηλεφωνική επικοινωνία μαζί του.

Παπαδόπουλος: *Μαέστρο Accardo, η ηχογράφιση όλων των Κοντσέρτων του Paganini που κάνατε στα μέσα της δεκαετίας του 1970 για την Deutsche Grammophon είναι πια μνημειώδης. Προσπάτως, τα ηχογραφήσατε και πάλι για την EMI, διευθύνοντας ο ίδιος την ορχήστρα. Ποια ήταν η εμπειρία σας από αυτό το εγχείρημα;*

Accardo: Ο Paganini πάντοτε έπαιζε χωρίς μαέστρο, αφού διηύθυνε ο ίδιος. Η ορχήστρα ήταν μεγάλη, αλλά έπαιζε μόνο στα tutti [σ.σ.: στα ορχηστρικά μέρη]. Στα soli τον συνόδευαν λίγα μόνον έγχορδα. Ακολούθησα την πρακτική αυτή στη δεύτερη ηχογράφιση των κοντσέρτων. Υπάρχουν οι χειρόγραφες παρτιτούρες των βιολιών, της βιόλας, του βιολοντσέλου που διαχωρίζονται σε *ripieno* [όργανα που παίζουν με όλη την ορχήστρα] και όργανα που τον συνοδεύουν στα soli. Όταν ο Paganini ήταν σε περιοδεία είχε πολύ λίγο χρόνο για πρόβες. Του ήταν λοιπόν πιο εύκολο να παίζει χωρίς μαέστρο, σαν να έπαιζε μουσική δωματίου με τους άλλους μουσικούς. Αυτό είναι φανταστικό, διότι έτσι πραγματικά παίζεις μαζί με την ορχήστρα κι εκείνη μαζί σου, και σε ακούν όπως στη μουσική δωματίου. Το θεμελιώδες στοιχείο της μουσικής δωματίου είναι ότι παίζεις και ταυτόχρονα ακούς τους άλλους προσεκτικά. Αυτό είναι πολύ σημαντικό. Μουσική δωματίου για μεγάλο σύνολο.

Π: *Ποια είναι τα νέα στοιχεία που προσθέσατε στην ερμηνευτική πρακτική της μουσικής του Paganini;*

A: Υπάρχουν δύο πολύ σημαντικές πλευρές της ερμηνευτικής πρακτικής. Μέχρι τώρα η τεχνική πλευρά είχε τη μεγαλύτερη σημασία: να παίζεις γρήγορα και φυσικά να παίζεις σωστά. Αλλά η κυριότερη πτυχή της μουσικής του Paganini είναι η όπερα. Το γεγονός ότι στα κοντσέρτα του για βιολί μπορεί κάποιος να βρει όλες τις [δραματικές] καταστάσεις που συναντά στην όπερα. Υπάρχει η οβερτούρα [εισαγωγή], το ρετσιτατίβο και η άρια της σοπράνο, το ντουέτο *amoroso*, η καμπαλέτα. Καθένα από τα κοντσέρτα του είναι στην πραγματικότητα μια μικρή όπερα, ένα λυρικό έργο. Η τεχνική πλευρά ασφαλώς είναι σημαντική, αλλά δεν είναι η πιο σπουδαία. Πρέπει κάποιος να έχει τεχνική για να κάνει μουσική, αλλά δεν υπάρχει μόνο το στοιχείο της θεαματικότητας, του εντυπωσιασμού. Η μουσική του Paganini είναι τραγούδι. Ο Rossini κι ο Donizetti μιλούσαν πάντοτε γι' αυτόν, και ο

Rossini κάποτε είπε: «είμαστε πολύ τυχεροί που ο Paganini είναι πολύ απασχολημένος με το βιολί του, γιατί με τη φαντασία που έχει θα έγραφε απίθανες όπερες».

Επίσης, σημαντικό είναι να παίζει κανείς τη μουσική όπως είναι γραμμένη. Κάποιος αλλάζει ένα σημείο εδώ ή εκεί, κάνει μια περικοπή εδώ ή εκεί... Και φυσικά [σημασία έχει] η φόρμα της σύνθεσης. Είναι κρίμα να γίνονται τόσες περικοπές, γιατί τότε δεν υπάρχει πια η φόρμα.

Μια άλλη αξιοσημείωτη πτυχή της μουσικής του: όταν ο Schubert άκουσε τον Paganini να παίζει, είπε: «*άκουσα έναν άγγελο να παίζει*», δεν είπε «*άκουσα το διάβολο να παίζει*». Κι αν είχε πει κάτι τέτοιο ο Schubert, που για μένα είναι ο άγγελος της μουσικής, τότε... Βλέπετε, ο Paganini έκανε κάτι που κανείς δεν μπορούσε να κάνει ή έστω να σκεφτεί.

Π: Πόσο σημαντική είναι η ενασχόλησή σας με τη διεύθυνση ορχήστρας; Τι ήταν αυτό που σας οδήγησε εκεί;

Α: Ξεκίνησα να παίζω σε μια μικρή ορχήστρα χωρίς μαέστρο, και εφόσον η μεγάλη αγάπη μου είναι η μουσική δωματίου, άρχισα με μικρές ορχήστρες και μετά δοκίμασα κάτι μεγαλύτερο. Αλλά ήταν σπουδαία η ευκαιρία να μελετήσω όλα τα έργα των μεγάλων συνθετών και όχι μόνο τα βιολιστικά –για παράδειγμα, αν μελετήσεις και διευθύνεις μια συμφωνία του Beethoven, μετά όταν παίζεις το Κοντσέρτο του για βιολί γνωρίζεις πολύ περισσότερα. Και αυτό ήταν το βασικότερο έναυσμα που μου έδωσε τη δυνατότητα να ξεκινήσω να διευθύνω.

Μόλις ολοκλήρωσα μία περιοδεία με μια ιταλική ορχήστρα, την Orchestra di Padova e del Veneto. Είναι μια πολύ καλή ορχήστρα δωματίου, με την οποία παίξαμε ορισμένες συμφωνίες του Mozart κι εγώ έπαιξα ένα κοντσέρτο για βιολί και τη Sinfonia Concertante. Και όταν παίζεις τέτοια μουσική με μια τόσο ικανή ορχήστρα δε χρειάζονται πολλές πρόβες, επειδή οι μουσικοί της είναι εξαιρετικοί και υπάρχει άμεση επικοινωνία. Έτσι, κάνουμε πραγματικά μουσική δωματίου, που είναι εκείνο που μου δίνει τη μεγαλύτερη χαρά στη ζωή.

Π: Πείτε μας όμως λίγα λόγια για την εμπειρία σας με τη μουσική μπαρόκ, και κυρίως με τη μουσική του J. S. Bach.

Α: Ναι, Bach και Vivaldi. Έπαιξα όλη τη μουσική του Vivaldi, του Bach, του Locatelli, του Tartini, ο Tartini έγραψε πανέμορφα κοντσέρτα για βιολί. Ηχογράφησα νομίζω δέκα από τα κοντσέρτα του Tartini, και είναι υπέροχα. Αλλά έπαιξα επίσης και πολλή σύγχρονη μουσική, διότι πιστεύω πως έχουμε την υποχρέωση –και είναι σημαντικό για εμάς τους μουσικούς– να εξερευνούμε τη σύγχρονη μουσική, γιατί είναι η μουσική του σήμερα. Και κάτι άλλο: δυστυχώς η σύγχρονη μουσική παιζόταν πάντοτε από... ας τους ονομάσουμε «σπεσιαλίστες» αυτού του είδους. Αλλά «σπεσιαλίστας» δε σημαίνει τίποτε, γιατί δεν μπορείς να παίξεις καλά Berio αν δεν μπορείς να παίξεις Mozart. Είναι αδύνατο. Το ίδιο με τον Ξενάκη και τον Penderecki.

Αν το κοινό σε ακούσει να παίζεις Mozart πολύ άσχημα, τότε καταλαβαίνουν ότι είσαι πολύ κακός μουσικός. Αν όμως σε ακούσουν να παίζεις άσχημα σύγχρονη μουσική, τότε λένε ότι η μουσική είναι κακή. Και δεν είναι καλό επίσης όταν ακούς ένα πρόγραμμα που αποτελείται εξολοκλήρου από σύγχρονη μουσική. Πρέπει πάντοτε ένα κομμάτι σύγχρονης μουσικής να τοποθετείται ανάμεσα σε άλλα έργα, π.χ. του Tchaikovsky, του Beethoven, του Mozart. Είναι δυστυχώς αποδεδειγμένο ότι ένα πρόγραμμα με έργα αποκλειστικά σύγχρονης μουσικής δεν έχει πολλούς ακροατές, ενώ ένας συνδυασμός λειτουργεί πολύ καλύτερα.

Π: Γράψατε και ένα βιβλίο, με τίτλο *L'Arte del Violino* (σ.σ. *Η τέχνη του βιολιού*).

Α: Το βιβλίο εξετάζει όλες τις Σχολές του Βιολιού στον κόσμο, και επίσης όλους τους σπουδαίους συναδέλφους μου από το παρελθόν, όπως ο Oistrakh, ο Milstein και ο Stern, που μας έδωσαν τόσα πολλά. Επίσης πραγματεύεται κάποιες σημαντικές πτυχές της τεχνικής του βιολιού. Η τεχνική είναι θεμελιώδης για να κάνει κάποιος μουσική. Δεν είναι θεμελιώδης για να γίνει κάποιος βιολονίστας αλλά είναι απαραίτητη για να κάνει μουσική. Μπορεί κάποιος να είναι ο πιο απίθανος μουσικός, γεννημένος φανταστικός μουσικός, αλλά πρέπει να έχει επίσης την τεχνική για να εκφράσει τη μουσικότητά του. Επομένως η τεχνική είναι θεμελιώδης για να κάνουμε μουσική. Και είναι θεμελιώδης για να υπηρετεί τη μουσική, όχι για υπηρετείται από τη μουσική. Είναι ξεκάθαρο.

Π: Τι θέση έχει η διδασκαλία στη ζωή σας;

Α: Μία από τις χαρές της ζωής μου είναι να διδάσκω. Διδάσκω από την ηλικία των 25 ετών. Είμαι τυχερός που είχα πάντα πολύ καλούς μαθητές. Ακόμη και τώρα στην Κρεμόνα όπου διδάσκω είμαι πολύ ευτυχημένος. Έχω μάλιστα έναν πολύ νέο Έλληνα βιολονίστα αλβανικής καταγωγής, τον Ιωνιάν Καντέσα. Κάνει μαθήματα μαζί μου από τα 11 του και τώρα είναι 15. Και είμαι σίγουρος ότι θα κάνει πολύ καλή καριέρα. Είναι ένα φανταστικό παιδί, γιατί είναι τόσο έξυπνος, σοβαρός και με μεγάλη μουσικότητα.

Π: Πρέπει τότε να οργανωθεί στην Ελλάδα ένα δικό σας masterclass.

Α: Θα μου έδινε μεγάλη χαρά, διότι πιστεύω ότι στην Ελλάδα έχετε πολύ ταλαντούχους νέους μουσικούς. Φυσικά έχετε έναν φανταστικό βιολονίστα, τον Καβάκο. Τον έχω ακούσει πολλές φορές, και είναι ένας σπουδαίος μουσικός.

© Νίκος Κουρής

ΜΥΡΩΝ ΜΙΧΑΗΛΙΔΗΣ

διευθυντής ορχήστρας

Ο Μύρων Μιχαηλίδης γεννήθηκε στο Ηράκλειο Κρήτης, όπου πήρε και τα πρώτα μαθήματα πιάνου σε μικρή ηλικία. Συνέχισε τις σπουδές στο πιάνο με τον Δημήτρη Τουφεξή στην Αθήνα και αργότερα σπούδασε διεύθυνση ορχήστρας στην Ανώτατη Μουσική Ακαδημία του Βερολίνου (Δίπλωμα διεύθυνσης ορχήστρας με Άριστα, 1996) με τον Hans-Martin Rabenstein. Παράλληλα, παρακολούθησε σεμινάρια διεύθυνσης ορχήστρας με τον Μιλτιάδη Καρύδη στην Ακαδημία Carl Maria von Weber της Δρέσδης και με τον Simon Rattle (Διευθυντή Φιλαρμονικής του Βερολίνου). Εκτός από τη μουσική μόρφωση απέκτησε και πανεπιστημιακή, αφού είναι πτυχιούχος του Τμήματος Νομικών και Οικονομικών Επιστημών της Νομικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών.

Έχει συμπράξει ως αρχιμουσικός με σημαντικές ορχήστρες όπως: Συμφωνική του Βερολίνου, Ορχήστρα της Όπερας της Ανατολικής Σαξονίας, Φιλαρμονική του Μαγδεμβούργου, Φιλαρμονική του Νέου Βρανδεμβούργου, Συμφωνική της Θουριγγίας, Ορχήστρα της Κάτω Σιλεσίας (Πολωνία και Τσεχία) και με όλες τις αξιόλογες ελληνικές ορχήστρες.

Από το 2001 συνεργάζεται ανελλιπώς με την Εθνική Λυρική Σκηνή, διευθύνοντας παραγωγές όπερας, όπως *Τόσκα*, *Τροβατόρε*, *Η Ιταλίδα στο Αλγέρι*, *Τα Παραμύθια του Χόφμαν*, *Ελιξήριο του Έρωτα* και *Φεντόρα*.

Συμμετείχε ως διευθυντής ορχήστρας σε φεστιβάλ στην Ελλάδα και στο εξωτερικό, καθώς και σε επετειακές εκδηλώσεις. Ιδιαίτερα αναφορά μπορούμε να κάνουμε στο 13ο Φεστιβάλ Σύγχρονης Μουσικής στη Δρέσδη (1999) και σε πανηγυρική συναυλία στην Πολωνία για την Επέτειο της Γερμανικής Ενοποίησης (3 Οκτωβρίου 2003).

Έχει επίσης συνεργασθεί με διεθνούς φήμης καλλιτέχνες όπως: Paul-Badura Scoda, Shlomo Mintz, Aldo Ciccolini, Martino Tirimo, Cheryl Studer, June Anderson.

Μεγάλη βαρύτητα έχει δώσει στην προβολή του ελληνικού πολιτισμού και ιδιαίτερα της ελληνικής μουσικής δημιουργίας και των νέων Ελλήνων καλλιτεχνών στο εξωτερικό. Από το 1999 έως το 2004 διατέλεσε μόνιμος αρχιμουσικός και διευθυντής σπουδών στην Όπερα της Ανατολικής Σαξονίας στη Γερμανία. Υπήρξε ο ιδρυτής (1994) και ο πρώτος μουσικός διευθυντής της Ορχήστρας Εγχόρδων Νέων στην Κρατική Μουσική Σχολή του Schöneberg στο Βερολίνο, όπου δίδαξε μέχρι το 1998 ως καθηγητής ρεπερτορίου Όπερας και Μουσικής Δωματίου, συνεργαζόμενος με πολυάριθμα χορωδιακά σύνολα, καθώς και με σύνολα ιστορικών μουσικών οργάνων, αλλά και με ορχήστρες νέων, όπως η Ορχήστρα της Ανώτατης Μουσικής Ακαδημίας του Βερολίνου και η Eurojuvenes Symphony Orchestra, με την οποία απέσπασε βραβείο στο Φεστιβάλ της Καρλσρούης το 2000.

Από τον Ιούλιο του 2004 είναι ο Καλλιτεχνικός Διευθυντής της Κρατικής Ορχήστρας Θεσσαλονίκης.

Έχει πραγματοποιήσει, σε συνεργασία με το Πανεπιστήμιο Κρήτης, παραγωγή CD με το Άξιον Εστί του Μίκη Θεοδωράκη. Εδώ και λίγο καιρό, κυκλοφορεί το πρώτο CD Ελληνικής Κρατικής Ορχήστρας (Θεσσαλονίκης), υπό τη διεύθυνση του Μύρωνα Μιχαηλίδη, με σολίστ τον διεθνούς φήμης Έλληνα σαξοφωνίστα Θεόδωρο Κερκέζο, σε συνεργασία με την αγγλική εταιρία NAXOS. Το CD αυτό απέσπασε τον Φεβρουάριο του 2007 το βραβείο ποιητικής δισκογραφίας Pizzicato "Supersonic".

Όσον αφορά στο συγγραφικό του έργο ιδιαίτερη μνεία αξίζει στη συγγραφή εξειδικευμένης καλλιτεχνικής και τεχνικοοικονομικής μελέτης για τη δημιουργία συμφωνικής ορχήστρας στην Ελλάδα (2003).

Έχει αποσπάσει εξαιρετικές κριτικές για παραγωγές όπερας και συναυλίες σε ευρείας κυκλοφορίας έγκριτα περιοδικά, όπως το *Das Orchester* και το *Opernwelt*, καθώς και σε μεγάλες εφημερίδες, όπως η *Sächsische Zeitung*, η *Berliner Morgenpost*, η *Der Tagespiegel* και τιμητικές διακρίσεις.

GIACOMO PUCCINI (1858-1924)
ΣΥΜΦΩΝΙΚΟ ΠΡΕΛΟΥΔΙΟ ΣΕ ΛΑ ΜΕΙΖΟΝΑ

Ο Τζιάκομο Πουτσίνι είναι γνωστός βέβαια για τις θαυμάσιες όπερές του. Όμως έχει γράψει επίσης κάποια έργα για ορχήστρα, μουσική δωματίου καθώς και θρησκευτική μουσική. Στα ορχηστρικά του έργα συγκαταλέγονται δύο προλούδια για ορχήστρα και ένα «συμφωνικό καπρίτσιο».

Το *Preludio Sinfonico σε λα μείζονα* γράφτηκε από τον Πουτσίνι το 1882, στο τέλος των σπουδών του στο Ωδείο του Μιλάνου ως τελική εργασία στην τάξη σύνθεσης του Αντόνιο Μπατσίνι, όπου και πρωτοπαρουσιάστηκε στις 15 Ιουλίου 1882. Συχνά συγχέεται με το «Προλούδιο για ορχήστρα» σε μι ελάσσονα, το οποίο ο συνθέτης έγραψε το 1876, πριν ακόμα μπει στο Ωδείο του Μιλάνου.

Αν και οι κριτικοί έβρισκαν αρκετές ατέλειες στο έργο αυτό, εντυπωσιακό στοιχείο παραμένει μέχρι σήμερα η άρτια μεταχείριση της πλήρους ορχήστρας από το νεαρό συνθέτη. Το *Συμφωνικό Προλούδιο* παρουσιάζει μια ελεύθερη δομή, σαν φαντασία για ορχήστρα, με μια μυστικιστική διάθεση. Αυτό συνάγεται από το γεγονός ότι η αρχή θυμίζει έντονα το θέμα του κύκνου στο έργο «Λόεγκριν» του Ρίχαρντ Βάγκνερ. Η συγκεκριμένη ιδέα αναπτύσσεται έντονα χρωματικά, ώσπου εμφανίζεται ένα δεύτερο θέμα πιο χορευτικό. Τα δύο θέματα οδηγούνται σε μεγάλη κορύφωση, που τονίζεται ιδιαίτερα με τη συμβολή των χάλκινων πνευστών, προτού το κομμάτι καταλαγιάσει με μια ήρεμη κόντα.

Evelin Voigtmann

NICCOLÒ PAGANINI (1782-1840)
ΚΟΝΤΣΕΡΤΟ ΑΡ. 1 ΓΙΑ ΒΙΟΛΙ ΚΑΙ ΟΡΧΗΣΤΡΑ, ΣΕ ΡΕ ΜΕΙΖΟΝΑ, ΕΡΓΟ 6

Υπάρχουν πολλές εκδόσεις αυτού του κοντσέρτου, από τον Καρλ Φλες, τον Φριτς Κράισλερ, τον Βιλέμι, κ.ά. Οι δύο τελευταίοι κράτησαν μόνο την πρώτη κίνηση στην έκδοσή τους. Στη συναυλία αυτή εκτελείται ολόκληρο το κοντσέρτο υπό την αρχική του μορφή. Το κοντσέρτο είναι γεμάτο από αφάνταστες τεχνικές δυσκολίες: διπλές τρίτες και δέκατες, διπλούς αρμονικούς φθόγγους, μεγάλα πηδήματα, ιλιγγιώδους ταχύτητας κλίμακες κλπ. Μαζί με αυτά τα δεξιολογικά πυροτεχνήματα υπάρχουν και στιγμές πραγματικού μουσικού ενδιαφέροντος. Το πρώτο θέμα στην κίνηση έχει κάποια μεγαλοπρέπεια, ενώ το δεύτερο που θυμίζει ιταλική όπερα, έχει μian ευγενική συναισθηματικότητα. Η δεύτερη κίνηση, που κατά τον Παγκανίνι

εκφράζει προσευχή και έκκληση ενός φυλακισμένου προς το Θεό, είναι γεμάτη θερμό λυρισμό. Το κύριο θέμα του κοντσέρτου έχει ένα παιχνιδιάρικο και ανάλαφρο χαρακτήρα.

Ο Παγκανίνι δίνει και στην ορχήστρα ενδιαφέροντα ρόλο, παρά το ότι συχνότατα τη χρησιμοποιεί για να στηρίξει τις ακροβατικές επιδείξεις του βιολιστή.

Σόλων Μιχαηλίδης

OTTORINO RESPIGHI (1879-1936)
«ΠΗΓΕΣ ΤΗΣ ΡΩΜΗΣ»: ΣΥΜΦΩΝΙΚΟ ΠΟΙΗΜΑ

Η Ρωμαϊκή Τριλογία είναι μια μουσική περιήγηση στη Ρώμη με οδηγό έναν από τους σπουδαιότερους Ιταλούς συνθέτες του 20ού αιώνα, τον Οττορίνο Ρεσπίγκι. Τα τρία συμφωνικά ποιήματα, από τα οποία αποτελείται η τριλογία Οι ρωμαϊκές γιορτές (1928), Οι πηγές της Ρώμης (1916) και Τα πεύκα της Ρώμης (1924) –έχουν το χαρακτήρα κύκλου και χαρακτηρίζονται από μοναδική ενότητα, παρ' όλο που έχουν γραφτεί σε διαφορετικές χρονικές περιόδους.

Η γραφή του Ρεσπίγκι παραπέμπει στα μαγευτικά ηχοχρώματα του γαλλικού ιμπρεσιονισμού και στο ενορχηστρωτικό ύφος του Ρίμσκυ-Κόρσακοφ (του οποίου μαθήματα είχε παρακολουθήσει ο Ιταλός συνθέτης στο Ωδείο της Αγίας Πετρούπολης). Εμφανής είναι στα συμφωνικά ποιήματα και η επιρροή του Ρίχαρντ Στράους, κυρίως

όσον αφορά τη σπονδύλωση της πλοκής που είναι εξαιρετικά σαφής. Έτσι, κάθε συμφωνικό ποίημα αποτελείται από τέσσερα μέρη. Το πρόγραμμα του καθενός είναι μάλλον αφηγηματικό παρά περιγραφικό, η δε ατμόσφαιρα της Ρώμης (ιδίως στις Πηγές της Ρώμης και τα Πεύκα της Ρώμης) θυμίζει τη Ρώμη του ντ' Αννούντσιο. «Όχι τη Ρώμη με τους καίσαρες, αλλά τη Ρώμη με τους πάπες, όχι τη Ρώμη με τις αψίδες, τις θέρμες και τις αγορές, αλλά τη Ρώμη με τις επαύλεις, τις κρήνες και τις εκκλησίες».

Οι Πηγές της Ρώμης αρχίζουν με μια βουκολική μελωδία, που αποδίδεται με λυρισμό από τα ξύλινα πνευστά. Η μουσική εξελίσσεται όχι θεματικά, αλλά με ηχοχρωματικές εναλλαγές. Τα κόρνα εισάγουν το δεύτερο μέρος που έχει χαρακτήρα σκέρτσου. Το πανηγυρικό θέμα, με το οποίο ανοίγει το τρίτο μέρος, περνά από τα ξύλινα στα χάλκινα πνευστά, προσδίνοντας θριαμβικό ύφος. Με το τέταρτο μέρος επανερχόμαστε στην ατμόσφαιρα της εισαγωγής, όπου θαυμάσιες αρμονίες χρησιμοποιούνται για να αποδώσουν το δειλινό.

Οι Πηγές της Ρώμης παίχτηκαν για πρώτη φορά στη Ρώμη στο Θέατρο Αουγκουστέο στις 11 Μαρτίου 1917.

Αμαλία Παπαδοπούλου-Συμεωνίδου

OTTORINO RESPIGHI (1879-1936)

«ΠΕΥΚΑ ΤΗΣ ΡΩΜΗΣ»: ΣΥΜΦΩΝΙΚΟ ΠΟΙΗΜΑ

Το συμφωνικό ποίημα "*Pini di Roma*" (Τα πεύκα της Ρώμης) είναι έργο περιγραφικό. Χωρίζεται σε τέσσερα μέρη.

1. *Τα πεύκα της βίλας Μποργκέζε* (Allegretto vivace). Κάτω από τα πεύκα της βίλας Μποργκέζε, χαρούμενες διασκεδάσεις παιδιών. Χοροί και παιχνίδια με διάθεση φιλοπόλεμη. Όλοι έρχονται στο κέφι, τραγουδούν, φωνάζουν. Η διασκέδαση τελειώνει με το σούρουπο και αποχωρούν όλοι σε μικρές παρέες με τρόπο διακριτικό. Το τοπίο ξαφνικά αλλάζει.

2. *Πεύκα κοντά σε μια κατακόμβη* (Lento). Να, τώρα που η σκιά των πεύκων στεφανώνει την είσοδο μιας κατακόμβης. Μια μελαγχολική ψαλμωδία αναδύεται από επιτάφια βάση, απλώνεται με μεγαλείο και στη συνέχεια εξαφανίζεται μυστηριωδώς.

3. *Πεύκα του Janiculum* (Lento). Μια ανατριχίλα διαπερνά τον αέρα. Τα πεύκα του Janiculum διαγράφονται πλάγια σ' ένα γαλήνιο φεγγάρι. Το αηδόνι κελαηδεί.

4. *Πεύκα της Αππίας οδού* (Tempo di Marcia). Ομιχλώδης αυγή στην Αππία οδό. Η τραγική εξοχή ξαγρυπνά μαζί με τα μοναχικά πεύκα. Συγκεχυμένο και ακατάπαυστο το σύρσιμο ενός βήματος με ρυθμό συνεχή. Στη φαντασία του ποιητή σχηματίζεται ένα όραμα από παλιές δόξες. Τα βούκινα αντηχούν και η στρατιά του ύπατου, κάτω από τη λάμψη ενός καινούριου ήλιου, προχωρεί στην Ιερά Οδό για να καταλήξει θριαμβευτικά στο Καπιτώλιο.

Τα Πεύκα της Ρώμης παίχτηκαν για πρώτη φορά στη Ρώμη στο Θέατρο Αουγκουστέο στις 14 Δεκεμβρίου 1924.

Αλέκος Συμεωνίδης

ΠΡΩΤΗ ΔΙΕΘΝΗΣ ΔΙΣΚΟΓΡΑΦΙΚΗ ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΤΗΣ ΚΟΘ

**№ 1 στις πωλήσεις
για τον μήνα Νοέμβριο 2006**

Naxos November 2006 best seller
www.naxos.com

Βραβείο Superonic Φεβρουάριος 2007

"Impressions for saxophone and orchestra" «Εντυπώσεις για σαξόφωνο και ορχήστρα»

Είναι η τρίτη φορά που ελληνική ορχήστρα πραγματοποιεί ηχογράφιση σε συνεργασία με διεθνούς φήμης δισκογραφική εταιρεία, όπως η αγγλική NAXOS. Συμπράττει ο διεθνούς φήμης Έλληνας σαξοφωνίστας Θεόδωρος Κερκέζος. Με την παραγωγή αυτή, η Naxos εγκαινιάζει σειρά με έργα Ελλήνων συνθετών (Greek Classics).

ΗΧΟΓΡΑΦΗΜΕΝΑ ΕΡΓΑ (τα περισσότερα σε Α' παγκόσμια ηχογράφιση) των:

Μίχη Θεοδωράκη, Νίκου Σκαλκώτα,
Θεόδωρου Αντωνίου, Μηνά Αλεξιάδη,
Βασίλη Τενίδη και Μάνου Χατζιδάκι

Σαξόφωνο: Θεόδωρος Κερκέζος
Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης
Διεύθυνση ορχήστρας: Μύρων Μιχαηλίδης

Παραγωγή: Dirk Lüdemann
Ηχογράφιση: Ull Schneider, Katja Zeidler

Friday, May 18th, 2007

Thessaloniki Concert Hall

Starting time: 21.00

Salvatore
Accardo

The famous violinist with TSSO

G. Puccini (1858-1924)

Symphonic Prelude in A-major
First performance by the TSSO

N. Paganini (1782-1840)

Violin Concerto No. 1 in D-major, Op.6
200 years since the first world premiere

I. Allegro maestoso

II. Adagio

III. Rondo-Allegro spiritoso

Intermission

O. Respighi (1879-1936)

"Fontane di Roma": Symphonic Poem

I. The Fountains of Valle Giulia at Dawn

II. The Triton Fountain in the Morning

III. The Trevi Fountain at Mid - Day

IV. The Villa Medici Fountain at Sunset

"Pini di Roma": Symphonic Poem

I. The Pines of the Villa Borghese

II. Pines near a Catacombe

III. The Pines of the Janiculum

IV. The Pines of the Appian Way

Myron Michailidis
conductor

Salvatore Accardo
violin

ΤΙΜΕΣ ΕΙΣΙΤΗΡΙΩΝ ΚΟΘ

	1η κατηγορία	2η κατηγορία	3η κατηγορία
Πλατεία Α'	25 €	20 €	10 €
Πλατεία Β' - Θεωρεία	20 €	15 €	7 €
Εξώστης	15 €	10 €	7 €

Μειωμένο* - Ομαδικό			
Πλατεία - Θεωρεία	15 €	10 €	--- **
Εξώστης	10 €	7 €	---

* εκπαιδευτικοί, φοιτητές, μαθητές, σπουδαστές ωδείων

** Στην 3η κατηγορία δεν ισχύουν τα μειωμένα εισιτήρια

Οικογενειακό	1η κατηγορία	2η κατηγορία	3η κατηγορία
Πλατεία Α'	50 €	40 €	20 €
Πλατεία Β' - Θεωρεία	40 €	30 €	14 €
Εξώστης	30 €	20 €	14 €

** Στην 3η κατηγορία δεν ισχύουν τα μειωμένα εισιτήρια

1η κατηγορία: Συναυλίες: 23/02, 30/03, 18/05, 21/06

2η κατηγορία: Συναυλίες: 19/01, 09/02, 14/02, 02/03, 23/03, 20/04, 27/04, 09/05, 25/05, 08/06

3η κατηγορία: Συναυλίες: 09/03 & 10/03*, 16/03

* Το εισιτήριο ισχύει για τις δύο συναυλίες (09/03 & 10/03)

ΤΙΜΕΣ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ [-25%]

ΟΛΟΚΛΗΡΗ ΣΕΖΟΝ - 14 συναυλίες

[19/01, 09/02, 14/02, 23/02, 02/03, 23/03, 30/03, 20/04, 27/04, 09/05, 18/05, 25/05, 08/06, 21/06]

Πλατεία Α'	225 €
Πλατεία Β' - Θεωρεία	175 €
Εξώστης	120 €
Φοιτητική Συνδρομή-Ειδική τιμή	105 €
Όλες οι ζώνες (εκτός πλατείας Α')	

Α' ΠΑΚΕΤΟ - 7 συναυλίες

[19/01, 09/02, 14/02, 23/02, 02/03, 23/03, 30/03]

Πλατεία Α'	115 €
Πλατεία Β' - Θεωρεία	90 €
Εξώστης	60 €
Φοιτητική Συνδρομή-Ειδική τιμή	55 €
Όλες οι ζώνες (εκτός πλατείας Α')	

Β' ΠΑΚΕΤΟ - 7 συναυλίες

[20/04, 27/04, 09/05, 18/05, 25/05, 08/06, 21/06]

Πλατεία Α'	115 €
Πλατεία Β' - Θεωρεία	90 €
Εξώστης	60 €
Φοιτητική Συνδρομή-Ειδική τιμή	55 €
Όλες οι ζώνες (εκτός πλατείας Α')	

Πληροφορίες για συνδρομές στο τηλ.: 2310 589164

Νέες ώρες ταμείου

Εισιτήρια και συνδρομές προπωλούνται στο Ταμείο της ΚΟΘ (Εθν. Αμύνης 2, Μέγαρο Εταιρείας Μακεδονικών Σπουδών),

Δευτέρα έως Παρασκευή 10:00-16:00

Την ημέρα της εκάστοτε συναυλίας
στο Μ.Μ.Θ./ Α.Π.Θ./ Ράδιο Σίτυ
από 19:00-21:00

Τηλέφωνο ταμείου: 2310 236990

Ιστοσελίδα: www.tssog.gr

Ομαδικό εισιτήριο

Ειδική τιμή εισιτηρίου (ομαδικό) ισχύει για γκρουπ άνω των 20 ατόμων κατόπιν συνεννόησης με το ταμείο της ΚΟΘ.

Η ΚΟΘ διατηρεί το δικαίωμα -αν χρειαστεί- να τροποποιήσει το πρόγραμμα.

Η είσοδος μετά την έναρξη της συναυλίας επιτρέπεται μόνο στο διάλειμμα.

Η είσοδος στη συναυλία επιτρέπεται σε παιδιά 6 ετών και πάνω.

Απαγορεύεται αυστηρά η βιντεοσκόπηση, η φωτογράφιση και η μαγνητοφώνηση κατά τη διάρκεια της συναυλίας.

Οι επόμενες συναυλίες της ΚΟΘ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 25 ΜΑΪΟΥ

ΜΕΓΑΡΟ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ώρα έναρξης: 21:00

Η ελληνική μυθολογία ενέπνευσε πολλούς συνθέτες. Παρουσιάζονται έργα μπαρόκ, προκλασικής και κλασικής περιόδου, πολλά από αυτά σε Α' πανελλήνια εκτέλεση.

Μουσική και μυθολογία

Έργα μπαρόκ, προκλασικής και κλασικής περιόδου

Antony Walker

διευθυντής ορχήστρας

Ρόζα Πουλημένου

σοπράνο

Μαρίτα Παπαρίζου

μέτζο σοπράνο

Αντώνης Κορωναίος

τενόρος

Αφιέρωμα στα 100 χρόνια από τον θάνατο του Edvard Grieg

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 8 ΙΟΥΝΙΟΥ

ΜΕΓΑΡΟ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ώρα έναρξης: 21:00

Ένα πρόγραμμα με έργα πρώιμου και ώριμου ρομαντισμού. Στο αφιέρωμα για τα 100 χρόνια από τον θάνατο του μεγάλου Νορβηγού συνθέτη, συμπράττει ο Θεσσαλονικιός πιανίστας.

F. Mendelssohn-Bartholdy:

«Οι Εβρίδες»: Εισαγωγή, έργο 26

E. Grieg:

Κοντσέρτο για πιάνο και ορχήστρα σε λα ελάσσονα, έργο 16

J. Brahms:

Συμφωνία αρ. 4 σε μι ελάσσονα, έργο 98

Νίκος Τσούχλος

διευθυντής ορχήστρας

Κωνσταντίνος Καλακώνας

πιάνο

ΟΙ ΜΟΥΣΙΚΟΙ ΤΗΣ Κ.Ο.Θ.

Καλλιτεχνικός Διευθυντής
Μύρων Μιχαηλίδης

Μόνιμος Αρχιμουσικός
Κάρολος Τρικολίδης

Α' Βιολιά
Εξάρχοντες
Σίμος Παπάνας
Αντώνης Σουσαμόγλου

Κορυφαίοι Α'
Μίκης Μιχαηλίδης
Γιώργος Πετρόπουλος
Θεόδωρος Πατσαλίδης

Tutti
Μαρία Δρούγου
Μαρία Σουέρεφ
Ευάγγελος Παπαδημήτρης
Εύη Δελφίνοπούλου
Κρυστάλλης Αρχοντής
Γιώργος Κανδυλίδης
Ανδρέας Παπανικολάου
Γκρέτα Παπά
Μαρία Σπανού
Ευτυχία Ταλακούδη
Χριστίνα Λαζαρίδου
Στράτος Κακάμπουρας
Έκτορας Λάππας
Γιώργος Γαρυφαλλάς

Β' Βιολιά
Κορυφαίοι Α'
Ανθούλα Τζίμα
Ντάρια Κάτσιου
Κορυφαίοι Β'
Νικόλαος Αρχοντής
Αλκέτας Τζιαφέρης
Tutti
Μίμης Τοπσιδής
Θανάσης Θεοδωρίδης
Δέσποινα Παπαστεργίου
Isabelle Both
Ευαγγελία Κουζώφ
Πόπη Μυλαράκη
Ελευθέριος Αδαμόπουλος
Μαρία Εκλεκτού
Μικέλ Μιχαηλίδης
Ίγκορ Σελαμαζιζής
Γιώργος Κουγιουμτζόγλου
Ίγγα Συμονίδου
Αναστασία Μυσιρλή

Βιόλες
Κορυφαίοι Α'
Νεοκλής Νικολαΐδης
Χαρά Σειρά

Κορυφαίοι Β'
Αντώνης Πορίχης
Αλεξάνδρα Βόλτση
Tutti
Φελίτσια Ποπίκα
Ειρήνη Παραλίκα
Χρήστος Βλάχος
Κατερίνα Μητροπούλου
Βιολέτα Θεοδωρίδου
Δημήτρης Δελφινόπουλος
Ρόζα Τερζιάν
Δημοσθένης Φωτιάδης
Παύλος Μεταξάς

Βιολοντσέλα
Κορυφαίοι Α'
Βασίλης Σαϊτής
Απόστολος Χανδράκης
Tutti
Ανθούλα Κοντογιαννάκη
Γεώργιος Μανώλας
Βίκτωρ Δάβαρης
Δημήτρης Πολυζωίδης
Γιάννης Στέφος
Χρήστος Γρίμπας
Δημήτρης Αλεξάνδρου
Ιωάννα Κανάτσου

Κοντραμπάσο
Κορυφαίοι Α'
Γιώργος Γράλιστας
Χαράλαμπος Χειμαριός
Κορυφαίοι Β'
Γιάννης Χατζής
Ηρακλής Σουμελίδης
Tutti
Ελένη Μπουλασίκη
Ειρήνη Παντελίδου
Λεωνίδας Κυριδής
Μιχάλης Σαπουντζής
Γιώργος Πολυχρονιάδης

Φλάουτα
Κορυφαίοι Α'
Νικόλος Δημόπουλος

Κορυφαίοι Β'
Γεώργιος Κανάτσος
Γιάννης Ανισέγκος
Μάλαμα Χατζή

Tutti
Νίκος Κουκλής

Όμποε
Κορυφαίοι Α'
Δημήτρης Καλπαξιδής
Δημήτρης Κίτσος
Κορυφαίοι Β'
Γιάννης Ραζάκοβ
Κωνσταντίνος Χασιώτης
Tutti
Θωμάς Μητριζάκης

Κλαρινέτα
Κορυφαίοι Α'
Κοσμάς Παπαδόπουλος
Χρήστος Γρασιονίδης
Κορυφαίοι Β'
Πόλλα Σμιθ-Διαμαντή
Αλεξάνδρος Σταυριδής
Tutti
Βασίλης Καρατζίβας

Φαγκότα
Κορυφαίοι Α'
Βασίλης Ζαρόγκας
Γιώργος Πολίτης
Κορυφαίοι Β'
Κωνσταντίνος Βαβάλας
Μαρία Πουλιούδη
Tutti
Μαλίνα Ηλιοπούλου

Κόρνα
Κορυφαίοι Α'
Μανώλης Ιορδανίδης
Τραϊανός Ελευθεριάδης
Κορυφαίοι Β'
Βασίλης Βραδέλης
Παντελής Φειζό
Tutti
Δημήτρης Δεσποτόπουλος

Τρομπέτες
Κορυφαίοι Α'
Σπύρος Παπαδόπουλος
Γρηγόρης Νέτσκας

Tutti
Γιάννης Σιαμανίδης
Δημήτρης Κουρατζίνος

Τρομπόνα
Κορυφαίοι Α'
Φιλήμων Στεφανίδης
Αθανάσιος Ντώνες
Κορυφαίοι Β'
Φώτης Δράκος
Γιώργος Κόκκορας
Tutti
Ευάγγελος Μπαλτάς

Τούμπα
Κορυφαίοι Β'
Γιώργος Τηνιακούδης
Παύλος Γεωργιάδης

Τύμπανα
Κορυφαίοι Α'
Δημήτρης Βίττης

Κρουστά
Κορυφαίος Β'
Κώστας Χανής
Tutti
Ελευθέριος Αγγουριδάκης
Ντέλια Μιχαηλίδου

Άρπα
Κορυφαίοι Α'
Κατερίνα Γίμα

Πιάνο
Κορυφαίοι Α'
Μαριλένα Λιακοπούλου

Οι μουσικοί της Κ.Ο.Θ.
αναφέρονται
με σειρά αρχαιότητας:

Έφορος Κ.Ο.Θ.:
Ελένη Μπουλασίκη

Αναπληρωτές Εφόρου Κ.Ο.Θ.:
Γκρέτα Παπά
Στράτος Κακάμπουρας

Φροντιστές:
Πέτρος Γιάντσης
Γιώργος Νιμπής

Η ΔΙΟΙΚΗΣΗ ΤΗΣ ΚΟΩ

ΚΑΛΩΤΕΧΝΙΚΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Μύρων Μιχαηλίδης
email: director@tsoo.gr

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΥΛΟΠΟΙΗΣΗΣ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟΥ

Φίλιππος Χατζηοίρου
Τηλ.: 2310 589160
email: philh@tsoo.gr

ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΚΑΛΩΤΕΧΝΙΚΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ

Μίνα Ποπακωνστοντίου
Τηλ.: 2310 589162
email: secretary@tsoo.gr

ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ

Βαγγέλης Γιοσημακόπουλος
Τηλ.: 2310 589165
email: vangelis@tsoo.gr
Μαρία Νηπιή
Τηλ.: 2310 589163
email: maria@tsoo.gr
Νίκος Κυριακού
Τηλ.: 2310 589164
email: info@tsoo.gr

ΠΡΟΒΟΛΗ & ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ

Νίκος Κυριακού
Τηλ.: 2310 589164
email: info@tsoo.gr

ΛΟΓΙΣΤΗΡΙΟ

Στεφανία Γιάντση
Τηλ.: 2310 589167
Μανώλης Αδόμος
Τηλ.: 2310 589169
email: economics@tsoo.gr

ΜΟΥΣΙΚΟ ΑΡΧΕΙΟ - ΜΟΥΣΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ - ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ

Λίνα Μυλωνάκη
Τηλ.: 2310 589156
email: lina@tsoo.gr
Θεοδώρα Κορραμανίδου
Τηλ.: 2310 589166
email: library@tsoo.gr

ΤΑΜΕΙΟ ΠΩΛΗΣΗΣ ΕΙΣΙΤΗΡΙΩΝ

Έλενα Παράσχου
Τηλ.: 2310 236990

www.tssso.gr

ΜΕΓΑΛΕ ΧΟΡΗΓΟΣ Κ.Ο.Θ.:

C·L·A·S·S·I·C·A·L HOTELS

www.tssso.gr

Χορηγός Επικοινωνίας:

